

[Grünbaum.]

steringsfonds; ikke uden videre kan frigøres. Denne frigørelse er nemlig undergivet en vis statslig kontrol og regulering, sådan at der til enhver tid kan tages i hvert fald et vist hensyn til den økonomiske situation. Man har altså en reguleringsmekanisme, som det måske ville være hensigtsmæssigt, at vi også fik. Den særlige regel om, at man i det overvejende antal tilfælde skal binde halvdelen af beløbet, i andre tilfælde er det jo hele beløbet, kunne man måske også godt overveje at ændre, sådan at det blev hele beløbet, der skulle være bundet i banker og sparekasser.

Om skibsafskrivninger, herunder afskrivning på coastere, vil jeg gerne sige, at det er netop her, det er særlig tydeligt, at problemet ikke så meget er selve afskrivningsreglerne; det er beskatningen af differencen mellem den nedskrevne værdi og salgssummen for skibet, coasteren eller anparten, der er for lille. Hvis man sætter skatten af kapitalgevinsten, det, vi kalder skat af særlig indkomst, op, eller hvis man gennemfører en regel om fuld beskatning af fortjenesten, hvis der sælges inden for en vis periode, f.eks. 10 år — det er en tanke, jeg har nævnt i 21 mands udvalget — tror jeg, at disse problemer vedrørende skibsafskrivningerne og coasterne i det store og hele vil være løst.

Noget lignende gælder, hvis man kigger på bygningsafskrivningerne. Jeg vil gerne sige, at butiksafskrivningerne efter min mening er kommet for højt op. Vi var ikke tilhængere af, at man her skulle gå fra en afskrivning på 0 og helt op til 6 pct. i 10 år. Det var en ændring, som kom, efter at regeringen var skiftet. Vi var gået med til 4 pct.; det var også ret højt, 3 pct. havde nok været rimeligere. Men nu fik man altså en butiksafskrivningsprocent helt på linje med det bedste inden for bygningsafskrivningerne, og jeg tror nok, at der her kan ligge et problem.

Men i det store og hele er det vores opfattelse, at vi må have afskrivninger også på bygningerne, og at systemet virker nogen-

lunde rigtigt. Jeg vil igen understrege, at også her er det i realiteten et spørgsmål om beskatningen ved salg. Det gælder både den del af værdien af fast ejendom, som beskattes på basis af forskellen mellem salgsværdien og den såkaldte anskaffelsessum, og den særlige beskatning, der finder sted af selve det nedskrevne beløb, kan man godt sige. Det, der er galt, er altså, at de 30 pct. i særlig indkomst er kommet helt ud af trit, helt ud af niveau, med den udvikling, der i øvrigt har været i skattehøjden her i landet. Vi må altså tage afstand fra forslaget om at ophæve bygningsafskrivningerne.

Også hvad angår forskudsafskrivningerne, der især drejer sig om skibene, mener vi, det er den efterfølgende beskatning, man skal se på.

I øvrigt vil vi godt se på disse forslag i udvalget.

Asgar Jensen: Enten viser de lovforslag vedrørende skattemæssige afskrivninger og ophævelse af lov om investeringsfonds, som hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen har fremsat, en total mangel på forståelse af erhvervslivets problemer, eller også tager de direkte sigte på at ødelægge det private erhvervsliv. Derfor kan det straks siges, at det kan det konservative folkeparti ikke medvirke til.

Når man læser de bemærkninger, der ledsager lovforslagene, får man næsten det indtryk, at de penge, borgerne tjener, er noget, som tilkommer staten, og hvis man lader borgerne få lov til at beholde nogle af dem, ja, så er det altså et tilskud fra staten, borgerne dermed får. Det er en helt forkert terminologi, der ligger til grund for disse lovforslag. Når der finder skattemæssige afskrivninger sted, skyldes det jo ikke, at man vil have tilskud fra nogen. Så er det udgifter til drift, bygning af skibe, anskaffelse af inventar og maskiner, fordi disse ting er en del af omkostningerne ved varefremstilling eller tjenesteydelser, og det er da ganske rimeligt, at sådanne omkostninger ikke skal beskattes.